

private Forslag vinde mageløs Tilslutning iaar ligesom i foregaaende Aar. Vidste jeg, at ogsaa jeg kunde vinde et saa mageløst Held, skulde jeg ikke tøve med at fremsætte et Forslag; muligvis vilde der da blive viist mit Forslag samme Opmærksomhed, som der vises Andres. Et andet Spørgsmaal er, om et saadant Forslag ogsaa vilde vinde Regjeringens Bistand; men naar det først havde vundet for sig et stort Flertal her i Thinget, var det jo muligt, at det ogsaa kunde gaa igjennem hos Regjeringen, og det var da ialtsald et Forsøg værd. Hidtil har jeg dog ikke turdet fordrifte mig til at gjøre et saa stort Skridt; men er der noget Medlem, der vil stjerne min Takke sin Sympathi, skal jeg ikke vige tilbage for at gjøre Forsøget; at gjøre det ganske alene, tror jeg ikke kan nytte. Jeg skal da slutte med den Henvendelse til det høie Thing og den høie Regjering, at de ogsaa vilde tage andre Hensyn i Betragtning, der have ligesaa berettigede Krav som de foreliggende, og at de navnlig ogsaa vilde se hen til, at den isolerede Landsdel, hvor jeg har hjemme, og som er stillet saa ubevent som vel muligt med Hensyn til Kommunikationsmidler, kunde faae en Bane. Det er altsaa min Hensigt, at Thinget vilde gjøre Noget for at fremme denne Sag (Afbrydelse). Ja, ganske rigtig, en Odsherredbane! det er jo muligt, nu da vi igjen have begyndt at kjøre rask paa Jernbane, at saa ogsaa en saadan Bane kunde komme i Gang. Hvis ærede Medlemmer, som høre til en anden Side end jeg, ville udtale sig for den Mening, at et privat Forslag til en Bane i Odsherred kan føre til et forønsket Resultat, skal jeg med største Fornøielse gjøre, hvad jeg kan, for at se et saadant Forslag fremmet her i Thinget. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at fremsætte. — Hvad selve Lovforslaget angaar, vil jeg stemme mod dets Overgang til anden Behandling af den Grund, at jeg føler hos mig selv, at den Egn, hvor jeg hører hjemme, er bleven tilsidefat, og endvidere føler hos mig selv, at der bør tages noget Hensyn til denne Egn, før man bygger videre andetsteds. Jeg gjør det ikke, fordi jeg ikke ønsker ogsaa andre Egne Jernbaner; det skal jeg med største Fornøielse stemme for, naar jeg tror, at Tiden er kommen dertil, men jeg ser, som sagt, ikke, hvorfor ikke min Egn skal tilfredsstilles ligesaa fuldt og til samme Tid som andre Egne.

N. Andersen: Jeg troede dog, at den sidste ærede Taler var kommen til det Resultat at stemme for det foreliggende Forslag i Fæve af den Bane, han interesserede sig for, thi dersom ethvert Medlem vilde tage Sagen paa den Maade som han, og stemme mod alle Jernbaneforslag,

indtil der kun var hans eget Forslag, og saa alle de andre Medlemmer ville stemme imod det, kom vi jo aldrig ud af Stedet. Dersom altsaa det ærede Medlem vil vente, at hans Egn ogsaa engang skal komme i Betragtning, mener jeg, han ikke kan gjøre bedre end at faae de Krav tilfredsstillede, der ligge for fra andre Egne; saa kommer Louren ogsaa engang til ham, og saa vil han kunne finde villig Øre ogsaa for sin Egn's Fordringer. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds (Jørgensen) talte om, at den høitærede Indenrigsminister havde stillet sig kjølig overfor dette Forslag og kun erklæret, at han kunde modtage det, og naar det ærede Medlem derfor mente, at vi skulde have en Plan fra Regjeringen, før man rigtig kunde interessere sig for at fremme disse Jernbanesager videre, skal jeg dog bringe i Erindring, at det Forslag, der her ligger for, udgjør jo netop endel af Regjeringens tidligere Forslag om Jaaalborg-, Afsens-Tommerupbanen, hvilken blev udstemt og ombyttet med Jaaalborg-Ringebanen. At den høitærede Indenrigsminister, efter at Thinget havde gjort dette, stillede sig saaledes, som han gjorde, og erklærede, at han kunde modtage dette Forslag, synes jeg, var Alt, hvad man fra Things Side kunde vente, thi naar det selv havde taget Regjeringsforslaget ud og sat noget Andet istedet, kunde man dog ikke vente, at Regjeringen skulde føle sig opfordret til at komme med sit oprindelige Forslag. Naar derfor den høitærede Minister erklærede, at han kunde modtage det, var det Alt, hvad man kunde vente, og det var jo ogsaa tilstrækkeligt. Der har steds været Vanskeligheder for denne Afsensbane, og, som jeg tidligere har gjort opmærksom paa, ere Vanskelighederne komne syd fra ligesom saa megen anden Fortræd for os. Men der har ikke detomindret været en Periode, hvor de sydfra kommende Interesser ogsaa kunde have været tilfredsstillede, naar man havde villet have dem tilfredsstillede, men da var der andre Hensyn, nemlig de storpolitiske Hensyn, som det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds talte om, som dengang spillede hovedrollen, og som gjorde, at hverken de sydligte Interesser eller Afsensinteresserne bleve varetagne i tide. Nu er der igjen en Røst sydfra, som synes at gribe forstyrrende ind i den ellers, som det forekommer mig, dog noget bedre Stemning for Afsensbanen, der har været her i det sidste Aar. Nu kommer man og foreslaar en anden Bane fra Afsens over Ringe til Nyborg, altsaa en Bane paa 8—9 Mil istedetfor den cirka 3 Mil lange Bane, som der her er foreslaaet. Jeg tror nu rigtignok, at, dersom man slaar ind paa den Vej, er det, hvad man kalder at lade den Fugl flyve, som man har i Haanden, og gribe efter den paa Taget. Det kan ikke være skjult for